

28. И од синова Јојаде сина Елајасина поглавара свештеничкога један бјешће зет Саваљдату Ороњаничу, којета отрѣках од себе.

29. Помени их, Боже мој, што оскврнише свештенство и завет свештенички и Левитски.

КЊИГА О ЈЕСТИРИ.

ГЛАВА 1.

У вријеме Асвирово, а тај Асвир цароваше од Индије до Етиопије у сто и двадесет и седам земаља.

2. У то вријеме, кад сјѣшаше цар Асвир на пријестолу царства својега у Сусану царском граду,

3. Треће године царовања својега учини гозбу свијем кнезовима својим и слугама својим, те бијаше код њега син Персијских и Мидаска, властелин и управитељ земаљски;

4. И он показиваше богатство и славу царства својега и лику и красоту величине своје много дана, сто и осамдесет дана.

5. И послѣе тијех дана учини цар свему народу што га бијаше у Сусану царском граду од малог до великога гозбу за седам дана у тријему у врту од царскога двора.

6. Завјеск бијели, зелени и љубичасти бијашу објешени врвима бијелим лавенијем и скерлетнијем о биочузима сребрнијем на ступовима мраморнијем; одри бијашу златни и сребрни по поду од зеленога, бијелога, жутога и црнога мрамора.

7. А пиће даваху у судовима златнијем, и то у судовима другим и другим, а вина царскога бјеше изобила, како може бити у цара.

8. И пићем нико не наваљиваше по наредби, јер цар бјеше заповједио свијем приставина Дома својега да чине како во хоће.

9. И царина Астна учини гозбу женама у царском двору цара Асвира.

10. Седам дан кад се цар развесели од вина рече Меуману, Висати, Арвони, Виетти, Авакти, Бетару и Харва-

ше пред цара Асвира и да ће цар дати њезино царство другој бољој од ње.

20. И кад се заповијест царева учини чује то царство његову свему коликоме, све ће жене поштовати своје мужеве од великога до малог.

21. И ово би по вољи цару и кнезовима, и учини цар каво рече Меуман.

22. И разасла књиге по свијем земаљма царским, у сваку земаљу њезинијем писмом и свакomu народу његовијем језиком, да би сваки муж био господар у својој кући; и би проглашено језиком свакога народа.

ГЛАВА 2.

Послѣе тога, кад се утиса гњоз цара Асвира, он се опомену Астине и што је учинила и што је наредено за њу.

2. И рекосе момци царени, слуге његове: да потраже цару младијех дјевојка лијепијех;

3. И нека одреди цар приставе по свијем земаља царства својега да скупе све дјевојке младе и лијепе у Сусан град царски и женски двор под руку Игаја дворанина царева, чувара жена свота, и нека им се дају потребе за љепоту.

4. На која дјевојка буде по вољи цару, нека буде царица на Астинино мјесту. И то би по вољи цару, и учини тако.

5. Бијаше у Сусану царском граду Јудејак по имену Мардохеј, син Јаира сина Симеја сина Кисова, од племена Венијаминова,

6. Који би одведен у ропство из Јерусалима с робљем које би одведено у ропство с Јехонјом царем Јудинијем, којета зароби Навуходосор цар Вавилонски.

7. Он одгајаше Адасу, а то је Јестира, кћи стрица његова, јер не имаше оца ни матери; а дјевојка бијаше лијепашта и красна лица, и по смрти оца јој и матери узе је Мардохеј за жнер.

8. И кад се разгласи ријеч царева и заповијест, и много се дјевојкама скупи у Сусан град царски под руку Игајеву, би и Јестира доведена у двор царев под руку Игаја чувара женскога.

9. И дјевојка му омиле и нађе милост у њега, те јој одмах даде потребе за љепоту и дио њезин, и седам приста-

лијех дјевојкама из царскога Дома, и најљепше мјесто у женском дому.

10. Јестира не каза народа својега ни рода својега, јер јој Мардохеј бјеше забранио да не казује.

11. А Мардохеј ходаше сваки дан испред тријема од женскога Дома, да би дознао како је Јестира и што ће бити од ње.

12. А кад би дошао ред на коју дјевојку да уђе к цару Асвиру, по што би јој се чинило по женском закону два-наест мјесеца (јер толико времена треваше да се уљепшавају, шест мјесеца баше да се уљепшавају, шест мјесеца уљем од смирене а шест мјесеца мирисима и другим стварима за љепоту женама).

13. Тада би дјевојка ишла к цару, и што би год рекла дадо би јој се да с тим иде из женске куће у дом царев.

14. У вече би ушла, а у јутру би се вратила у другу кућу женску под руку Сазгаза дворанина царева, чувара ничокога, више не би ишла к цару, већ ако би је хтио цар, те би била позвана по имену.

15. И тако кад дође ред на Јестиру жнер Авихаила стрица Мардохејева, коју бјеше узео за жнер, да уђе к цару, она не заиска ништа него што рече Игај дворанин царев, чувар женски; и Јестира наваљаше милост у свакога ко је виђаше.

16. Тако би Јестира одведена к цару Асвиру у царски двор његов десетог мјесеца, које је мјесец Тевет, седме године царовања његова.

17. И цару омиле Јестира мимо све друге жене, и придоби милост и љубав његову мимо све дјевојке, те јој жетву царски виђенац на главу и учини је царицом на мјесто Астинино.

18. И учини цар велику гозбу свијем кнезовима својим и слугама својим ради Јестире, и поклони се љубаша олакшине и раздаде дарове како цар може.

19. А кад се другоу спутљаху дјевојке, Мардохеј сјѣшаше на вратима царевим.

20. А Јестира не каза својега рода ни народа, као што јој бјеше заповједио Мардохеј, и Јестира чинише што јој Мардохеј говораше, као кад се одгајаше код њега.

21. У те дане, кад Мардохеј сјеђаше на вратима царевим, расрдише се Вихтан и Терес два дворянина царева измешу онијех који стражаху на прагу, и гледаху да дигну руке на цара Асвира.

22. А то дозна Мардохеј и јави царици Јестири, а Јестира каза цару у име Мардохејево.

23. И кад се ствар извидје и нађе, бише обешена она оборица на дрво, и то се записа у књигу дневника пред царем.

ГЛАВА 3.

Послије тога подиже цар Асвир Амана Амедагина, Агагеја, и узвиси кнезова што бијаху код њега.

2. И све слуге цареве што бијаху на вратима царевим клањаху се и падаху пред Аманом, јер тако бјеше цар заповједио за њ. Али Мардохеј не клањаше се ници падаше.

3. И слуге цареве што бијаху на вратима царевим говораху Мардохеју: за што преступаш заповјест цареву?

4. И по што му од дана на дан говорише а он не послуша, јавише Аману да виде хоће ли остати ријечи Мардохејеве, јер им бјеше казано да је Јудејац.

5. А кад видје Аман да се Мардохеј не клања ници пада пред њим, налуни се гњева Аман.

6. Али мишљаше да није вриједно да дигне руку на Мардохеја самога, јер му казаше којег народа бјеше Мардохеј, него гледаше да истријеби све Јудејце што бијаху по свему царству Асвирову, народ Мардохејев.

7. Првога мјесеца, а то је мјесец Нисан, године дванаесте царовања Асвира, бацаше Фур, то јест ждрџијоб, пред Аманом, од дана до дана и од мјесеца до мјесеца, до дванаестог мјесеца, а то је мјесец Адар.

8. И Аман рече цару Асвиру: има народ раслиан и расут по народима по свјетом земљама царства твојега, којег су закони другачији од закона свјетих народа, и не извршује закона царевих, па није пробитачно цару да их остави.

9. Ако је цару угодно, да се пише да се истријебе; и ја ћу измјерити десет

тисућа таланата сребра у руке пристава да донесу у цареву ризницу.

10. Тада цар сними прстен с руке своје и даде га Аману сину Амедагину Агагеју непријатељу Јудејском.

11. И рече Аману: то сребро нека теби, а од народа чини што ти је драго.

12. За то дозваше писаре цареве првога мјесеца тринаестог дана, и написа се све како заповједи Аман, најмјесницама царевим и војводама у свакој земљи и кнезовима свакога народа, свакој земљи писмом њезијем и свакој народу језиком његовим, у име цара Асвира написа се и прстеном царевим запечатити се.

13. И расаслаше се књиге по гласницима у све земље цареве да потру, побју и истријебе све Јудејце, старо и младо, дјецу и жене у један дан, тринаестог дана дванаестог мјесеца, којег је мјесец Адар, и да разграбе имање њихово.

14. У књигама се говораше да се огласи заповјест по свјетом земљама и да се објави свјетом народима да буду готови за онај дан.

15. Гласници отидоше брзо по заповјести цареву, и заповјест би оглашена у Сусану царском граду. А цар и Аман сјеђаху и пијаху, а град се Сусан смеће.

ГЛАВА 4.

А Мардохеј дознав све шта би, раздрије хаљине своје и обуче се у костријет и посу се пепелом и пође по граду вичући иза гласа горко.

2. И дође до пред врата царева, јер не бјеше слободно ући на врата царева у костријети.

3. И у свјетом земљама, у које год мјесто дође ријеч царева и заповјест његова, би велика жалост међу Јеврејима и пост и плач и жаук, и многи у костријети и пепелу лежаху.

4. И дођоше дјевојке Јестирине и дворяни њезини, и јавише јој; и царица се сжалости веома, и посла хаљине да преобуку Мардохеја, и да скину с њега костријет; али он не пријми.

5. Тада дозва Јестира Агаха дворянина царева, којег јој бјеше дао да је служи, и заповједи му за Мардохеја да разбере шта му је и за што.

6. И отиде Атах к Мардохеју на улици града која бијаше пред вратима царевим.

7. И Мардохеј му каза све што му се догодило и за сребро што је обрешао Аман дати у цареву ризницу за Јудејце да их истријеби;

8. И приписе од заповјести која би проглашена у Сусану да се истријебе, даде му да је показе Јестири и јави, и да јој наручи да отиде к цару и да га умилостиви и да га моли за свој народ.

9. И вративши се Атах каза Јестири ријечи Мардохејеве.

10. А Јестира рече Атаку и заповједи му да каже Мардохеју:

11. Знају све слуге цареве и народ по земљама царевим да во би год, човек или жена, ушао к цару унутра у двор не будући позван, један је закон за њ, да се погуби, осим коме би цар пружио златну палицу, тај остаје жив; а ја нијесам звана да уђем к цару, ово је тридесет дана.

12. И казаше бише Мардохеју ријечи Јестирине.

13. А Мардохеј опет поручи Јестири: немој мислити да ћеш се имати све Јудејце изабити у дому цареву.

14. Јер ако ти узмучиш сада, доћи ће помоћ и избављене Јудејцима с друге стране, а ти и дом оца твојега погинуће; и ко зна нијеси ли за овако вријеме дошла до царства.

15. Тада рече Јестира да одговори Мардохеју:

16. Иди, скупи све Јудејце што се налазе у Сусану, и постигте за ме, и не једите ни лиће за три дана ни дању ни ноћу; и ја ћу са својим дјевојкама постићи такођер, па ћу онда отићи к цару, ако и није по закону, и ако погине, нека погине.

17. Тада отиде Мардохеј и учини све како му заповједи Јестира.

ГЛАВА 5.

А трећи дан обуче се Јестира у царско одијело, и стаде у тријему унутрашњег двора царскога према стану цареву; а цар сјеђаше на царском пријестолу свом у двору царском према вратима од двора.

2. И кад цар угледа царицу Јестиру

гдје стоји у тријему, она нађе милост пред њим, те цар пружи према Јестири златну палицу која му бјеше у рукама, и Јестира приступи и дотаче се краја од палице.

3. И рече јој цар: што ти је, царице Јестиро? и шта желиш? ако је и до половине царства, даће ти се.

4. А Јестира рече: ако је угодно цару, нека дође цар с Аманом данас на објед који сам му зготовио.

5. А цар рече: зовите брже Амана да учини што рече Јестира. И дође цар с Аманом на објед који зготови Јестира.

6. По том цар напих се вина рече Јестири: шта желиш? даће ти се; и шта молиш? ако је и до половине царства, биће.

7. А Јестира одговарајући рече: желим и молим:

8. Ако сам нашао милост пред царем, и ако је угодно цару да ми да што желим и учини што молим, нека опет дође цар с Аманом на објед који ћу им зготовити, и сутра ћу учинити по ријечи цареву.

9. И тако отиде Аман онај дан весело и добре воље. Али кад видје Аман Мардохеја на вратима царевим з он не уста ници се маце пред њим, налуни се Аман гњева на Мардохеја.

10. Али се уздржа Аман докле дође кући својој; по том посла и свиња пријатеље своје и Сересу жену своју.

11. И приповједи им Аман о слави богатства својега и о мноштву синова својих и о свему чим га је подигао цар и како га је узвисио сврх кнезова и слуга царских.

12. И доде Аман: па и царица Јестира некога осим мене не позва с царем на објед, који бјеше зготовио, па и сутра сам позван к њој с царем.

13. Али све то није ми ни на што докле год гледам онога Мардохеја Јудејца гдје сједи на вратима царевим.

14. Тада му рече Сереса жена његова и сви пријатељи његови: нека начине вјешала висока педесет лаката, и у Јутру реци цару да се на њима обеша Мардохеј, па иди с царем весело на објед. И то би по вољи Аману и приправи вјешала.

ГЛАВА 6.

Ону ноћ не могаше цар спавати, и заповиједи, те му донесоме књигу од знаменитијех дотађаја, дневнике, те је читаше цару.

2. И нађе се записано како је Мардохеј проказаво за Виктана и Тереса, два дворянина, који чуваху стражу на прагу, да гледају да дигну руке на цара Асвира.

3. Тада рече цар: кака је част и кака је добро учињено Мардохеју за то? А момци царевни, слуге његове, рекосе: није му учињено ништа.

4. А цар рече: ко је у тријему? А Аман бјеше дошао у спољашњим тријем двора царева да каже цару да се објеси Мардохеј на вјешала која му је приправно.

5. А момци царевни рекосе му: гле, Аман стоји у тријему. А цар рече: нека дође.

6. И Аман дође, а цар му рече: шта треба учинити чојску којета цар хоће да прослави? А Аман рече у себи: кога ће цар хтјо прославити ако не мене?

7. И рече Аман цару: кога цар хоће да прослави.

8. Треба довијети царско одмјело које је цар носи, и довести коња на ком цар јаше, и метнути му на главу вјенац царски;

9. И одијело и коња треба дати које између највећих кнезова царевнијех да обуку чојска онога којета цар хоће да прослави, на да га проведу на коњу по улицама градским и вичу пред њим: овако бива чојску кога цар хоће да прослави.

10. Тада рече цар Аману: брже узми одијело и коња као што рече, и учини тако Мардохеју Јудеју који седи на вратима царевнијех; немој изоставити ништа што си рекао.

11. И узе Аман одијело и коња, и обуке Мардохеја и проведе га на коњу по улицама градским вичући пред њим: овако бива чојску кога цар хоће да прослави.

12. По том се врати Мардохеј на врата царева, а Аман брже отиде кући својој жалостан и покривене главе.

13. И приповиједи Аман Сереси жени својој и свијем пријатељима својим све

што му се догоди. Тада му рекосе мударци његови и Сереса жена његова: кад је од Јудејскога сјемена Мардохеј пред којим си почео падаги, не беш му одољети, него беш пасти пред њим.

14. И док они још говорашу с њим, дођоше дворяни царевни и брже одведоше Амана на објед који зготови Јестира.

ГЛАВА 7.

И тако дође цар и Аман на објед царци Јестири.

2. И рече цар Јестири опет Други дан написани се вина: шта желиш, царнице Јестири? даће ти се; и шта молиш? ако је и до половине царства, биће.

3. Тада одговори царница Јестира и рече: ако сам нашла милост пред тобом, царе, и ако је цару угодно, нека ми се поклати живот мој на моју жезу и народ мој на моју молбу.

4. Јер смо продани ја и мој народ да нас потру, побједу и истријебе. Да смо продани да будемо слуге и слушкиње, мучала бих, прежда непријатељ не би мучао накнадити штете цару.

5. А цар Асвир проговори и рече царци Јестири: ко је тај? и гдје је тај који се усудио тако чинити?

6. А Јестира рече: противник и непријатељ овај је зликовац Аман. А Аман се уплаши од цара и од царнице.

7. Тада цар гњеван уста од вина и отиде у врт код двора, а Аман оста да моли за живот свој царци Јестири, јер видаје да је цар наукио зло по њ.

8. По том се цар врати из врта дворскога у кућу гдје бјеше пио вино; а Аман бјеше пао на одар гдје сјеђаше Јестира. И цар рече: еда ли ће и царциу осрамотити код мене у кући? Чим та ријеч изиде из уста царевнијех, покрише лице Аману.

9. И Арвона, један од дворяна царевнијех, рече: ево и вјешала што је напио Аман за Мардохеја који је говорено добро по цара стоје код куће Аманове, висока педесет лагата. И рече цар: објесите га на њих.

10. И тако објесаше Амана на вјешала која бјеше приправно Мардохеју. И гњев царев утиша се.

ГЛАВА 8.

И стога дана даде цар Асвир царци Јестири кућу Амана непријатеља Јудејскога. А Мардохеј викаде пред цара, јер Јестира каза шта јој је он;

2. И цар снимив прстен свој, који бјеше узео од Амана, даде га Мардохеју, а Јестира постави Мардохеја над кућом Амановом.

3. По том Јестира опет говори цару и падавши пред ноге његове и плачући мољаше га да уклони злоћу Амана Агагеја и мисао његову коју бјеше смијано на Јудејце.

4. Тада цар пружи златну палицу према Јестири, и Јестира уста и стаде пред царем.

5. И рече: ако је угодно цару и ако сам нашла милост пред њам, и ако је право пред царем и ако сам му мила, нека се пише да се пореку књиге у којима је писао Амана сина Амедатина, Агагеја, које је расписао да се истријебе Јудејци што су по свијем земљама царевнијех.

6. Јер како бих могла гледати зло које је би задесило мој народ? и како бих могла гледати да се потре род мој?

7. А цар Асвир рече царци Јестири и Мардохеју Јудеју: ето, дао сам кућу Аманову Јестири а њега су објесили на вјешала за то што шћаше дигнути руку своју на Јудејце.

8. Ви дакле пишите за Јудејце како вам је драго у име царевно и запечати те прстенем царевнијем, јер што се пише у име царевно и запечати прстенем царевнијем не може се порећи.

9. И дозваше писаре царевне у исто вријеме, трећег мјесеца, које је мјесец Сиван, двадесет трећег дана, и писа се све, како заповиједи Мардохеј, Јудејцима и намјесницима и кнезовима и управитељима по земљама, од Индије до Египтоције, сто и двадесет и седам земља, у сваку земљу везинијем писмом и сваком народу његовијем језиком, и Јудејцима њиховијем писмом и њиховијем језиком.

10. А написа у име цара Асвира и запечати прстенем царевнијем, и расписаше књиге по гласницима који јашаху на брзијем коњима и на младијем мазгама:

11. Да је цар допустиво Јудејцима што су у коње год граду да се скупе и избрже живот свој, да потру и побједу и истријебе сваку војску којета му драго народ да и земље, који би ударали на њих, и дјелу њихову и жене њихове, а имање њихово да разграбе.

12. У исти дан по свијем земљама цара Асвира, тринаестог дана мјесеца дванаестог, које је мјесеца Адар.

13. У књигама се говораше да се огласи заповијест по свијем земљама и да се објави свијем народима да Јудејци буду готови за онај дан да се освете својим непријатељима.

14. Гласници који јашаху на брзијем коњима и мазгама отидоше брзо и хитно по заповијести царевној; и заповијест би оглашена у Сусану царском граду.

15. А Мардохеј отиде од цара у царском одијелу љубичавостом и бржелом и под златијем вијенцем великим и у плашту од танкога платна и сшерлета, и град Сусан радоваше се и весељаше се.

16. Јудејцима дође свијетлост и весеље и радост и слава.

17. И у свакој земљи и у сваком граду, гдје год дође заповијест царева и весеља његова, бјаше радост и весеље међу Јудејцима, говора и блани дана, и многи из народа земљских постајаху Јудејци, јер их понаде страх од Јевреје.

ГЛАВА 9.

И тако дванаестог мјесеца, а то је мјесеца Адар, тринаестог дана, кад дође да се изврши ријеч царева и заповијест његова, истога дана кад се непријатељи Јудејски надаху да ће обладати њима, преобрену се, те Јудејци обладаше својим невазидницима.

2. Скупинше се Јудејци у својим градовима по свијем земљама цара Асвира да дигну руке на оне који им тражаху зло; и нико не могаше стајати пред њима; јер страх од њих понаде све народе.

3. И сви кнезови земљских, намјесници и управитељи и који оправљаху послове царевне, подупираху Јудејце, јер их понаде страх од Мардохеја.

4. Јер велики бјаше Мардохеј у дому цареву, и слава његова пролажалаше све

земље, јер тај човјек Мардохеј биваше се већи.

5. И тако побихе Јудејци све непријатеље своје мачем и потрше и истријебише, и учинише што хтјеше од ненавидника својих.

6. И у Сусану царском граду убише Јудејци и истријебише пет стотина људи.

7. И Фарсандату и Далфону и Аснату, 8. И Поругу и Адалију и Аридату, 9. И Фармасту и Арисаја и Аритаја и Вајезату,

10. Десет синова Амана сина Амедатина непријатеља Јудејскога побихе, али на палијен не дигоше руке своје.

11. У онај дан кад јавише цару број побјенијех у Сусану царском граду, 12. Рече цар Јестири царици: у Сусану царском граду побихе и потрше Јудејци пет стотина људи и десет синова Амановијех, а шта су учинили по остављен земљама царевим? Шта желиш? даћеш се; и шта још молиш? биће.

13. А Јестира рече: ако је угодно цару, да се допуща Јудејцима у Сусану и сутра да учине по данашњој наредби и десет синова Амановијех да објесе на вјешала.

14. И заповједи цар да буде тако. И олашчена би заповијест у Сусану, и објесише десет синова Амановијех.

15. И Јудејци који бијаху у Сусану скупивши се и четрнаестог дана мјесеца Адара побихе у Сусану три стотине људи, али на палијен не дигоше руке своје.

16. А остали Јудејци који бијаху по земљама царевим скупивше се да бране живот свој и да се смире од непријатеља својих; и побихе седамдесет и пет тисућа ненавидника својих; али на палијен не дигоше руке своје.

17. То би тринаестог дана мјесеца Адара; а четрнаестог починуте, и празноваше тај дан гостићи се и веселећи се.

18. А Јудејци који бијаху у Сусану скупивше се тринаестог и четрнаестог дана истога мјесеца, а починуте четрнаестог, и празноваше тај дан гостићи се и веселећи се.

19. За то Јудејци сељаци, који живе по мјестима неограђенијем, празнују четрнаести дан мјесеца Адара весепријеме као што им је поставио Мар-

лећи се и гостићи се и благујући, и шаљући дјелове један другом.

20. Јер Мардохеј написа ово, и разасла књиге свијем Јудејцима који бијаху по свијем земљама цара Асвира, близу и далеко,

21. Наредјујући им да празнују дан четрнаести мјесеца Адара и летнаести дан истога мјесеца сваке године;

22. Према данима у које се смиривше Јудејци од непријатеља својих и према мјесecu кад им се претвори жалост у радост и туга у весеље, да те дане празнују гостићи се и веселећи се и шаљући дјелове један другом, и сиромасима дарове.

23. И примише сви Јудејци да чине што су почели и што им писа Мардохеј.

24. Јер Аман син Амедатин Атагеј непријатељ свијех Јудејца намами за Јудејце да их истријеби, и бици Фур, то јест ждријаб, да их потрше и истријеби.

25. Али кад Јестира изиде пред цара, он заповједи књигом, те се зна мисо његова коју смисли на Јудејце обрати на његову главу, и објесише њега и синове његове на вјешала.

26. За то празноваше те дане Фурим од имена Фур; и ради свијех ријечи те књиге и ради онога што видјене, тако и ради онога што им се догоди,

27. Поставише Јудејци и прикише на се и на сјеме своје и на све који се удруже с њима да је непромјенито да славе та два дана као што је написано за њих и на вријеме које је за њих одређено, сваке године,

28. И да се ти дани спомину и славе у сваком нараштају, у свакој породици, у свакој земљи и у сваком граду; и ти дани Фурим да не престану међу Јудејцима и спомен њихов да не погине у сјемени њихову.

29. И писа царица Јестира књи Авихаилова и Мардохеј Јудејца сваком тврђом потврђујући књигу за Фурим Други пут.

30. И Мардохеј разасла књигу свијем Јудејцима у сто и двадесет и седам земља царска Асвира с ријечима љубавнијем и истинијем,

31. Да тврдо држе дане Фурим на четрнаести дан мјесеца Адара весепријеме као што им је поставио Мар-

дохеј Јудејца и царица Јестира и као што сами поставише себи и сјемени својему како га је цар учинио великим, то је написано у књизи дневника царева Мидаских и Персијских.

32. Тако заповијест Јестирина потврди уредбу за Фурим, и би записано у књигу.

ГЛАВА 10.

По том цар Асвир удари данак на земљу и на острва морска.

КЊИГА О ЈОВУ.

СИ, и стога се његова умножила на земљи.

11. Али пружи руку своју и дотагни се свега што има, проваће те у очи.

12. А Господ рече Сотоги: ево, све што има нека је у твојој руци; само на њега не диги руке своје. И отиде Сотога од Господа.

13. А један дан кад синови његови и кћери његове јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега,

14. Дође гласник Јову и рече: волови ораку и магарице пасијаху покрај њих,

15. А Савеји ударише и отеше их, и побихе момке општријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

16. Док овај још говораше, дође други и рече: огањ Божиј спаде с неба и спали овце и момке, и прожарије их; и само ја један утекох да ти јавим.

17. Докле онај још говораше, дође други и рече: Халдејци у три чете ударише на намиле и отеше их, и побихе момке општријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

18. Докле онај још говораше, дође други и рече: синови твоји и кћери твоје јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега;

19. А то вјетар велик дође испреко путине и удари у четири угла од куће, те паде на дјену и погибоше; и само ја један утекох да ти јавим.

20. Тада уста Јов и разарије плашт свој, и остриже главу, и паде на земљу и поклони се.

21. И рече: го сам изашао из утробе материце своје, то ћу се и вратити она-

ГЛАВА 1.

Биваше човјек у земљи Узу по имену Јов; и тај човјек биваше добар и праведан, и бојаше се Бога, и углављаше се ода зла.

2. И роди му се седам синова и три кћери.

3. И имаше стоке седам тисућа оваца и три тисуће камила и пет стотина жарова волова и пет стотина магарица, и чељади веома много; и бијаше тај човјек највећи од свијех људи на истоку.

4. И синови његови састајаху се и давашу гозбе код куће, сваки свога дана, и слаху те позиваху три сестре своје да једу и пију с њима.

5. И кад би се обредили гозбом, попиљаше Јов и освећиваше их, и устајући рано приношаше жртве паљенице према броју свијех њих; јер говораше Јов: може бити да су се огријепили синови моји и похулили на Бога у срцу свом. Тако чиваше Јов сваки пут.

6. А један дан дођоше синови Божиј да стану пред Господом, а међу њих дође и Сотога.

7. И Господ рече Сотоги: од куда идеш? А Сотога одговори Господу и рече: продохам земљу и обилахих.

8. И рече Господ Сотоги: јеси ли видио салату мојега Јова? нема онакога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и углавља се ода зла.

9. А Сотога одговори Господу и рече: еда ли је узалад Јов боји Бога?

10. Нијеси ли га ти отградо и кућу његову и све што има студа у наоко-

ло? дјело руку његовијех благословио